

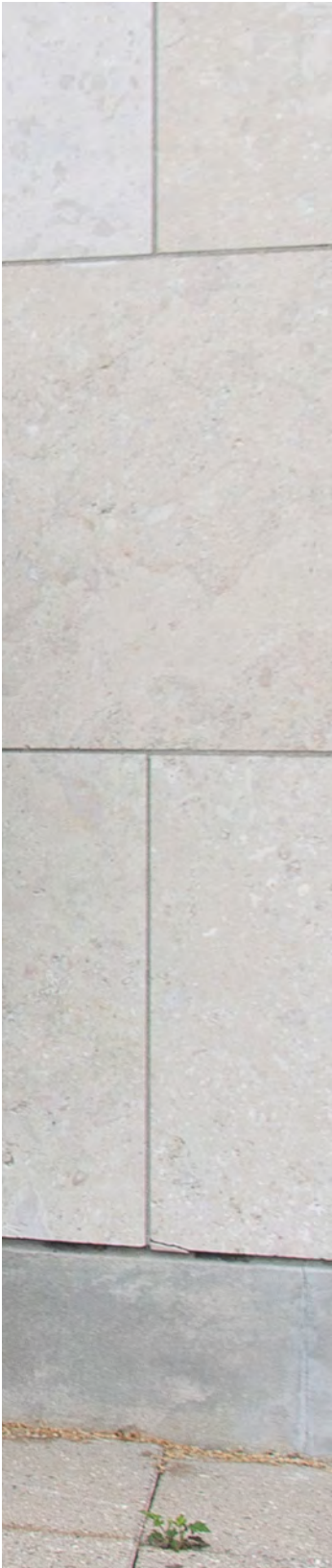
Adresse Fenrisvej 33
8210 Aarhus V

Hjemmeside aarhusstatsgymnasium.dk

E-mail asgpost@aarhusstatsgymnasium.dk

Telefon 8615 8955

Indhold

- 7** Velkommen som ny elev
- 8** Velkommen fra elevrådet
- 10** Velkommen fra bestyrelsen
- 11** Dimissionstale 2022
- 16** Rejseberetning - 2.x på studietur til Genève
- 18** Frivillig billedkunst på ÅSG
- 20** Mit andet møde med ÅSG
- 25** 3.z i København
- 26** Vinterstil - tanker om vinter
- 28** Frivillig basketball
- 29** Teaterkoncert
- 34** Studietur til Spanien
- 37** Bygninger 22/23
- 42** Frivillig fodbold
- 44** ÅSG filmfestival
- 46** Talentarbejde 22/23
- 47** En uforpligtende kop kaffe
- 52** Vinduesrens for sjælen - studietur til Venedig
- 54** Elevforeningen
- 54** ÅSG's Venner
- 56** Sidste skoledag 2023
- 58** Fascination og forskrækkelse
- 60** Elever
- 66** Ansatte
- 78** Lokaleplan

Kolofon

Rektor

Dorte Fristrup 89124351

Vicerektor og uddannelsesleder

Lars Serup Nordam 89124354

Uddannelsesledere

Mette Madsen 89124367

Mona Gadegaard 89124353

Morten Junget 89124372

Administrationschef

Charlotte Ernst 89124355

Studievejledere

Marianne Høgsgaard 89124365

Erik Traun 89124365

Thomas Hartlev 89124365

Pedel 28142257

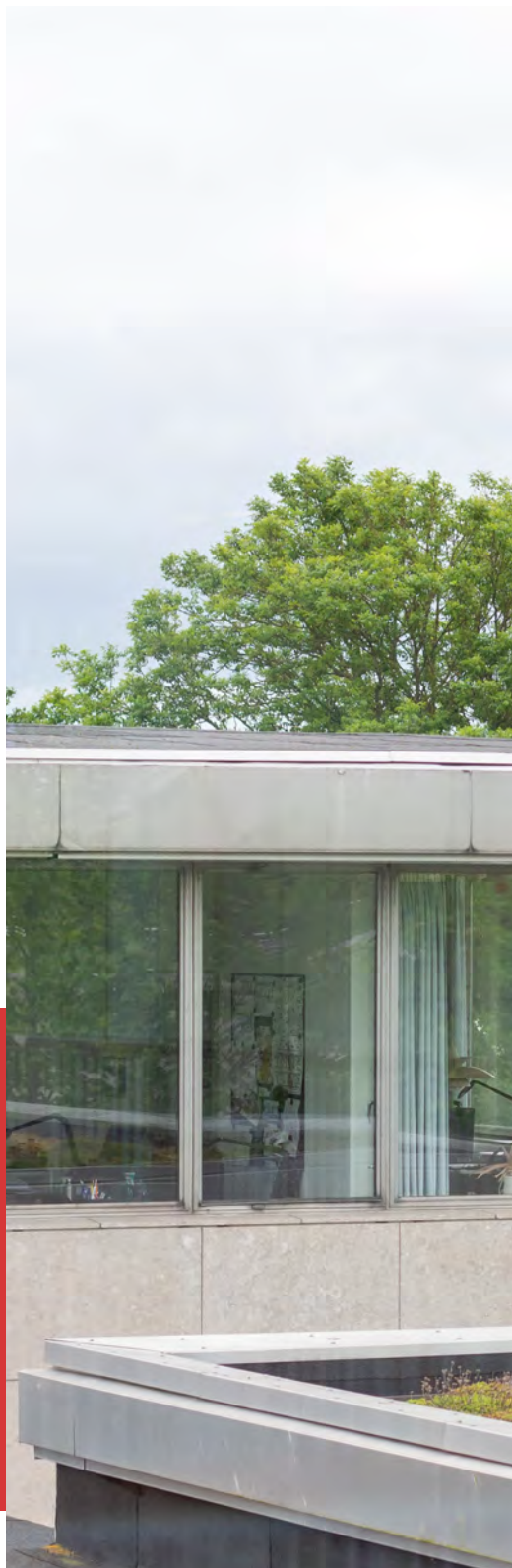
Kantinen 89124380

Skoledagen på ÅSG er 08:00 - 15:00.

Ringetider fremgår af nedenstående.

lektion I	08:00 - 09:30
lektion II	09:45 - 11:15
lektion III	11:45 - 13:15
lektion IV	13:30 - 15:00

Den første onsdag i hver måned er der månedsmøde i 2. lektion i festsalen.

Velkommen som ny elev

Efter sommerferien skal du begynde i 1.g her på Århus Statsgymnasium. Vi ser frem til at tage imod dig og de mange andre, som har valgt at tage en studentereksamen her hos os.

At begynde på gymnasiet er ikke bare som at begynde på en ny skole. Du får nye kammerater og nye lærere, men du får også nye fag, du skal lære nye måder at arbejde på, og du bliver i højere og højere grad selv ansvarlig for din uddannelse og din personlige udvikling.

De første tre måneder er et grundforløb, som er ens for alle elever. Du bliver præsenteret for nogle af fagene, og du lærer gymnasiet at kende. Desuden vil vi sørge for, at du får et godt grundlag for til oktober at beslutte, hvilken studieretning du vil fortsætte i. Valget af studieretning er en markering af, hvilke fag du har en særlig interesse for eller vil gøre dig særligt dygtig inden for. Også i studieretningerne vil det dog være sådan, at mange af fagene er fag, som

alle elever skal have uanset hvilken studieretning, de har valgt.

Formålet med studenterek-samen er at forberede dig på videregående uddannelse på en sådan måde, at du er klar til selv at gå videre i uddannelsessystemet, når du om tre år forlader Århus Statsgymnasium med et studenterek-samensbevis i hånden. Du skal altså videreudvikle dig fra at være elev til at være studerende. Ud over, at du vil komme til at udvikle dig rent fagligt, vil du opleve, at du også vil udvikle dine evner til at arbejde både selvstændigt og sammen med andre, og at ansvarlighed, kreativitet, kritisk sans og evne til at opsøge viden er noget, der til stadighed skal arbejdes med. Det er ikke altid let, og det er slet ikke noget, der bare kommer af sig selv.

Vi lover at gøre alt, hvad vi kan, for at du kan få et godt gymnasieforløb. Vi anstrænger os hver eneste dag for, at Århus Statsgymnasium bliver ved med at være et godt sted

at lære og et godt sted at være. Og det gør vi sammen med eleverne. Så det er vigtigt, at du også bidrager, at du ligesom lærerne engagerer dig og deltager aktivt i undervisningen, og at du i den udstrækning, du kan, udnytter de mange muligheder, der er for at engagere dig i skolens liv uden for selve undervisningen: elevråd, musik, filmklub, skoleblad, revy, teaterkoncert, idræt og de mange andre aktiviteter, der arrangeres i løbet af skoleåret. Dertil kommer naturligvis studieturene, skolefesterne og fredagscaféerne, som er med til at sammen-tømre det sociale fællesskab, der også er et vigtigt kendetegn for vores skole.

Jeg ønsker dig velkommen som ny elev. Jeg håber, at du her på Århus Statsgymnasium får tre gode år, som bliver udbytterige for dig, og som du altid vil huske tilbage på med glæde.

Dorte Fristrup
rektor

Velkommen fra elevrådet

Kære alle nye og kommende elever!

På vegne af hele elevrådet vil jeg ønske jer varmt og imødekomende velkommen til Århus Statsgymnasium.

Vi håber, at I får en fantastisk skolestart, der er masser af nye, dejlige og spændende mennesker at møde og lære at kende her, og så ønsker vi jer også de bedste tre kommende år, som bliver fyldt med fantastiske minder og en masse gode ting at tage videre med i livet.

Elevrådet på Århus Statsgymnasium er et fantastisk sted at vise dig selv og DINE! meninger frem.

Hvis du brænder inde med en drøm om at gøre en forskel blandt elever og i vores hverdag, så er elevrådet noget for dig, specielt også hvis du sidder med en lille politiker indeni.

Vi er et fællesskab af elever på tværs af klasser og årgange, som sammen repræsenterer alle elever på Århus Statsgymnasium.

I elevrådet er der netop mulighed for at tage hånd om de ting, vi gerne vil have ændret. En af vores mærkesager er, at der er plads til alle, så ikke noget med at være genert - kom og fortæl os din mening, og så finder vi i fællesskab en løsning.

Vi har et talerør gennem skolebestyrelsen og i en lang række forskellige udvalg, som man frit kan melde sig til.

Derudover har vi også elever, der er med i Danske Gymnasieelevers Sammenslutning (DGS). Siden april 2023 har vi faktisk en tidligere elev, som nu er forperson for DGS, som gør, at vi har mulighed for at stemme blandt hele 85.000 andre gymnasieelever på landsplan! Så hvis du har hørt om DGS eller synes det lyder spændende, vil vi helt sikkert opfordre dig til at kigge lidt nærmere på elevrådet her.

ELEVRÅDETS BESTYRELSE

Forperson:

Josephine Østergaard Terkelsen, 2022a

Næstforperson:

Laura Falkenberg, 2021w

Elevrådsrepræsentanter i skolebestyrelsen:

Lærke Muff Førrisdahl (2022m) & Maja Bunch Larsen (2021t)

Kasserer:

Emilie Seeberg Mose (2021a)

PR-ansvarlig:

Jeppe Nellemann Krogh (2021w)

ER-bestyrelsesmedlem:

Abd-Alazez Al-Jaal (2022x)

DGS-ansvarlig:

Amalie Breitenstein Jørgensen (2022x)

@AASGELEVRAAD

@ELEVRÅDET PÅ STATEN

Elevrådet er altid på vej fremad. Det betyder bl.a., at vi er et fællesskab fri for forskelsbehandling, årgangshierarki, racisme og sexism. Elevrådet er et demokratisk fællesskab, så det er flertallet, der bestemmer, hvad vi skal kæmpe for, og i hvilken retning vi skal gå. Elevrådet kan være lige præcis det, vi synes, det skal være, så kom og vær med!

Du har muligheden for at komme med i elevrådet i efteråret, hvor vi (elevrådsbestyrelsen) kommer ud i de nye klasser, og i den forbindelse kan du stille op som klasserepræsentant. Hvis det ikke lige er noget for dig, så er vores hyttetur, vores generalforsamling og vores halvårsmøde åbne for alle skolens elever. Det er også her, man kan blive valgt til elevrådsbestyrelsen! Det indgår, at man bliver en del af elevrådet:) Men husk: som klasserepræsentant skal DU være talerøret mellem din klasse og elevrådet, så husk at få nye og friske ideer med!

Vi håber selvfølgelig at se dig og høre om dine ideer.

Josephine Østergaard Terkelsen, 2022a

Velkommen fra bestyrelsen

Udsigterne til mange jobmuligheder og god løn er bedre for dem, som ikke bare er fagligt dygtige, men som også har gode sociale kompetencer, evnen til at sætte sig i en andens sted og se verden fra forskellige perspektiver. Det viser Harvard-professor David Deming i en artikel i det meget ansete tidsskrift *Quarterly Journal of Economics*. Studiet baseres på amerikanske forhold fra 1980 til 2012, men jeg vil tro, at det kun bliver mere rigtigt i en fremtid med ChatGPT og andre former for kunstig intelligens.

Derfor kan jeg godt forstå, at det almene gymnasium i almindelighed og ÅSG i særdeleshed er populært blandt unge, som står og skal vælge ungdomsuddannelse. ÅSG tilbyder – så vidt man kan vurdere det, når man som jeg står lidt på sidelinjen og kigger ind på banen – en fantastisk rigdom af nogle fagligt dygtige lærere, som underviser på et højt niveau, en bred vifte af humanistiske, samfunds- og naturvidenska-

belige fag, som giver mange forskellige perspektiver på verdenen, en stribe af sociale aktiviteter uden for den almindelige undervisning, som bringer mange slags kompetencer i spil på én gang, og – ikke mindst – mange rare og dygtige elever, der med forskellige baggrunde skaber et mangfoldigt socialt miljø. Det er ikke et enkelt af disse elementer i spillet men kombinationen af dem alle, der givetvis er med til at ruste eleverne til at kunne drage fordel af fremtidens arbejdsmarked, hvor kunstig intelligens vil spille en stor og uforudsigelig rolle.

Kunstig intelligens kan blive en trussel for dem, som tror, at de kan få ChatGPT til at klare alt arbejdet for sig. Den kan blive en trussel for dem, der lader ChatGPT skrive deres aflevering uden at forholde sig selvstændigt og kreativt til produktet (ikke at den type findes på ÅSG, selvfølgelig, men på andre gymnasier måske). For hvorfor skulle man ansætte dem, hvis ChatGPT kan det samme? Omvendt

er og kan kunstig intelligens blive et fantastisk redskab for unge mennesker, der er socialt intelligente, kreative og kan se nye måder at udnytte teknologien til at finde løsninger til gavn for alle mennesker.

Udviklingen og udbredelsen af kunstig intelligens rejser nye spørgsmål om, hvad det er, vi skal med gymnasieuddannelserne. Jeg er sikker på, at ÅSG er rigtig godt rustet til at finde svar på disse spørgsmål takket være sin gode ledelse, mange dygtige lærere og medarbejdere samt dygtige og nysgerrige elever. Jeg vil gerne sige alle en meget stor tak for at gøre ÅSG til sådan et godt og populært alment gymnasium.

*Simon Calmar Andersen
formand for bestyrelsen*

Dimissionstale 2022

"Den lange rejse". Sådan hedder tæppet bag mig, og det er det, årets dimissionstale kommer til at handle om. Tæppet er lavet af Asger Jorn i samarbejde med en franskmænd, der hed Pierre Wemäere. De begyndte i 1946 med at udtænke det og så endelig, i 1960, efter fjorten år og mange måneder med vævning til langt ud på natten, kunne de træde ti skridt tilbage og se tæppet i dets helhed: to gange fjorten meter, "Den lange rejse". Sidst, vi sad og kiggede med næsen denne vej, var den allerførste skoledag. Det er tre år siden nu. Nu sidder vi her så igen og kigger på det for anden gang. For os er den lange rejse slut. Eller er den først lige begyndt?

De sidste tre år har virkelig været en rejse. Prøv at tænke tilbage på vores allerførste dag. Vi kom alle fra vidt forskellige steder: nogle havde været på efterskole, andre havde ikke, nogle kendte hinanden, andre kendte ingen. Jeg kan huske, at jeg var spændt, men også nervøs og usikker den dag. Jeg var meget bevidst om mig selv og om, hvad jeg gjorde; jeg var jo nødt til at passe ind. Jeg gik i panik allerede inden, jeg overhovedet var nået ind på skolen: "Skal jeg skubbe eller trække, skubbe eller trække, skubbe eller trække". Alt så i døren. Og jeg skubbede selvfølgelig, men det viste sig heldigvis ikke at være jordens

undergang alligevel: jeg prøvede jo bare igen. Så fik vi tre år til at lære dørene, lokale 240's placering og forskellen på borde og 3.g-borde at kende, og nu sidder vi her igen, meget mindre usikre end den første dag. Eller også er vi usikre på noget andet end dengang. Dengang var vi vidt forskellige, men vi var fælles om usikkerheden og om det fælles mål: huen. Men se, vi nåede jo i mål: vi sidder jo med den på.

På en plakat med en baggrund af en solnedgang læste jeg en inspirational quote: "A goal is just a dream with a deadline". Nu er den sidste deadline overskredet, for vi nåede målet. Men så er drømmen vel også død? "A goal is just a dream with a deadline." Nu skal vi finde en ny. Det kan godt være fortvivlende at skulle finde sådan en. Hvad gør man lige der? Men heldigvis er det jo sådan, at vi alle har haft dansk på A-niveau. Vi ved, at man altid i stunder af vildrede kan søge råd hos historiens store poeter. En moderne digter, der også har fundet sig selv i en verden, hvor alt er tilladt, hvor mulighederne synes uendelige og måske følt sig skræmt af det, er rhapsoden, house poet, et ikon for sin tid, Jay-Z. Han har en sang, der hedder "A Dream", hvor han siger sådan her: "Remind yourself, nobody built like you, you design yourself"... "I agree," I said, "My one of a kind self" / Get stoned every day

like Jesus did/ 'What he said,' I said, has been said before / 'Just keep doing your thing,' he said, say no more."

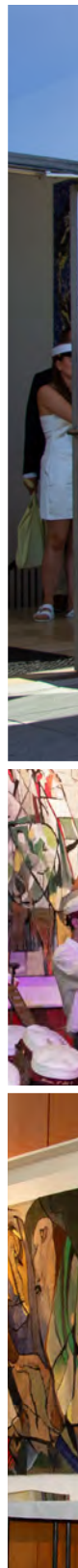
Jeg vil ikke sige så meget om vejen her til huen. Den er bag os, og vi klarede den jo hver især. Eller sammen. Hvis vi kigger tilbage, så vil mange huske den som hård... fordi de skulle lave lektier og afleveringer og stå tidligt op og holde ud til klokken tre. Og for andre var den virkelig hård, fordi de ikke lavede lektier og afleveringer og stod tidligt op, så de fik skriftlige advarsler og skulle måske op i fuldt pensum på grund af forsømmelser. Måske lod man være med at fortælle sine forældre om advarselene, men nu sidder klassekammeraterne og kigger mistænkeligt meget på din søn? Det har ikke altid været lige nemt at skue huen for enden af tunnelen, men det er jo egentlig også lige meget, for nu sidder vi med den på. Men at vi sidder med den på stiller også et spørgsmål, som kan gøre en lige så spændt og nervøs og usikker som den allerførste dag, vi sad her: "Hvad vil du nu?" Nu er Ludus tomt, ingen har lavet et skema, vi skal følge, huen er ikke længere målet, så hvad så nu? Hvad vil du nu? Hvordan vil du "design yourself"?

Man kan tænke, at nu skal vi ud og bruge alt det, vi har lært. Hvad har vi så lært? Jo, al mulig viden, som man måske ikke lige troede, at man ville få brug for, men den er jo alment dannende, og jeg er fuldstændig sikker på, at man (ret ofte) vil finde ud af, at den er enormt dejlig at have, når man finder sig selv i ...

et spil Trivial Pursuit, Bezzerwizzer eller lignende. Hvad skal man da ellers bruge græsk geografi, som den så ud for 3000 år siden, til? Hvornår får jeg ellers brug for at kunne redegøre for den bionomialfordelte stokastiske variabel eller for min udførlige viden om overgangsriter? Det skulle da lige være, hvis man kunne sætte det hele i en større sammenhæng. Er gymnasiet f.eks. et overgangsritual? Nu sidder Helle, min religionslærer, nok dernede og hvisker "Nej det er ej", og det er det jo heller ikke - det er jo ikke et ritual - men derfor kan det vel stadig passe meget godt alligevel.

Som mine medstudenter uden tvivl husker, så kan overgangsritualet deles op i tre faser: udskillelsen, hvor objektet udskilles fra de vante rammer, den liminale fase, som er præget af sårbarhed, modtagelighed og flydende grænser mellem objektet og omgivelserne, og så inkorporationsfasen, hvor objektet gøres til del af en ny sammenhæng, man har gennemført noget, og nu er man en ny person på den anden side. På dag 1 blev vi udskilt fra vores vante rammer. Vi gik ikke længere i samme folkeskoleklasse, som vi havde gjort i 10 år, vi havde ikke længere nogen klokke, der fortalte os, hvad tiden var; vi sad sårbare og modtagelige inde i netop denne sal på netop denne måde. Vi blev gjort til en del af gymnasiet, og grænserne mellem os og vores klassekammerater blev flydende: jeg var ikke længere kun mig; måske blev jeg en af musikeleverne med genbrugstøj og piercinger og farvet hår, måske blev jeg en af t- og u-pigerne, der postede nonstop i en uge, at nu var de altså på Rhodos og oh my god det var bare så SJOVT. Eller man blev optaget på t-drengenes hyggehold eller i u-drengenes vandpibecafé eller i m- og a-PERSONERNES band. Og nu sidder vi så her med huer på alle sammen. Vi er studenter fra Århus Statsgymnasium årgang 2022, vi får et billede ved siden af alle de andres ude på væggen. Hvad så nu? Hvad vil du nu? Nu er vi akkurat lige så forskellige som på den første dag, vi sad her.

Det eneste, der reelt er fælles for os alle sammen, er den situation, det valg, vi står over for: "hvad vil du?" Det er ikke et spørgsmål med et endegyldigt, bindende svar, men jeg kan alligevel mærke det hænge over hovedet på mig. Ja, vi er selvfølgelig også fælles om den viden, vi fik, men lets face it: den er hurtigt glemt med den tid, der ligger foran os. Jeg tror, at hvis I kigger til siden på jeres forældre, så husker de ikke særligt meget af det, de lærte i løbet af deres skolegang. Jeg mener, hvor ofte får man lige brug for at kunne sondre mellem symbolisme og modernisme eller for Wiens forskydningslov i praksis? Efter den første øl er alt glemt, men måske der alligevel bliver noget tilbage, som vi tager med videre? Det kan være, at vi alligevel ikke er helt på bar bund, når vi skal besvare spørgsmålet og

begive os ud i en retning. Måske var det noget en lærer plantede, eller Carsten Pedel, når han i perioder næsten dagligt gav den samme opsang om at rydde op efter sig selv, selvom man måske overtager et bord, der lignede lort i forvejen. Det kan også være, at man over for dette individuelle og lidt ensomme, synes jeg, valg - selvom man måske ikke kan redegøre for den i detaljer - så i hvert fald kan huske budskabet i Einsteins relativitetsteori eller kvantemekanikkens budskab om sammenfildrede partikler. Eller meningen med, at vi skulle sætte kryds og bolle i AP eller i billedkunst, når vi lagde penselstrøg sammen til et billede eller i mediefag, når vi samlede mange tusind små billeder til en film eller i musik, da vi lærte om kammertonens historie. Måske er det den samme mening, som man læste ud af Ole Wivels breve til en præst, da han skrev at netop "derfor er de tilsyneladende saa unyttige ting som kunst og musik, tænkning og poesi tværtimod vigtige og uundværlige. For disse ting kan lære os menneskehedenes ældste og højeste visdom at kende: at intet bestaar i kraft af sig selv. Heller ikke mennesket."

Jeg ved ikke om min tale er stukket i mange retninger, men for at skære min pointe ud i pap, så er det afgørende ikke, at vi fra nu af kan referere til Einstein eller Ole Wivel i flæng. Faktisk kan jeg berolige jer med, at man slet ikke behøver vide, hvem Ole Wivel er. Min pointe er den modsatte. For mig blev det klarrest, da vi læste *Doppler* i 2.g. Bogen handler om *Doppler*, som er en moderne mand og familiefar, der som så mange andre i den alder har det som hobby at tage et par shorts på med puder i røven og så ellers cykle frem og tilbage, frem og tilbage. Men en dag falder han på sin cykel, og det får ham til at tænke over sit liv: "Jeg har gjort så meget. Jeg har været så allerhelvedes kompetent. Jeg var kompetent i børnehaven. Jeg var kompetent i skolen. I gymnasiet var jeg afskyeligt kompetent, ikke bare fagligt, men også socialt. (...) Jeg var en kompetent studerende og fik en superkompetent kæreste, som jeg fik et kompetent ægteskab med blandt kompetente venner, efter at jeg fik et job, der var så kompetent, at det sagde skråt op til alle andre kompetente stillinger." Så taler *Doppler* om sine børn og om,

hvordan han er bange for, at også de bliver kompetente. Jeg forstår Doppler sådan, at kompetencen for ham er forsøget på at bemestre tilværelsen, og den er konkurrencen med andre om at præstere inden for noget, som i virkeligheden er fuldstændig flintrende ligegyldigt. Han fortæller om alle de kompetente ting, han har gjort i sit liv, og erklærer så: "der er faktisk ikke det, man ikke kan gøre mere kompetent end andre, (...) man kan dø kompetent, noget jeg utvivlsomt ville have gjort, hvis ikke jeg var faldet af cyklen og havde slået hovedet. Men nu sker det ikke. Jeg vil dø inkompetent, og jeg vil aldrig nogensinde forsøge at præstere noget igen, så længe jeg lever."

På ÅSG er der lavet en målrettet uddannelsesvejleder-indsats, fordi vi angiveligt er det gymnasium i Århus, hvis studenter tager flest sabbatår. Eller sagt med andre ord: Århus Statsgymnasium udklækker Århus' mest inkompetente studenter. Dermed ikke sagt, at det er kompetent at tage direkte videre i uddannelsessystemet herfra, for det er det ikke nødvendigvis. Men kompetencen er, når man ikke tør tage det valg på sig og spørge sig selv "hvad vil jeg?" Kompetencen er at blive skræmt af sin frihed og derfor opstille et skema for sig selv eller gøre, "som man nu gør." Inkompetencen er omvejen, som slet ikke ender, hvor man troede, den ville ende. I virkeligheden er det langt sværere at være inkompetent end at være kompetent. Inkompetencen er at slappe af i sin frihed, men samtidig også i sin magtesløshed over for alt det, man ikke er herre over, selvom man måske tror det. Inkompetencen er overtagelsen af sig selv, og den kan i virkeligheden først lade sig gøre, når man indser, at man alligevel ikke er helt alene, helt individuel, at vi er sammenfiltrede og til i kraft af hinanden. Derfor synes jeg godt, at Dorte og resten af skolen kan være stolte af deres ufatteligt inkompetente statistik. Så hvad vil du nu? Nu skal vi først fejre, at vi var kompetente nok til at nå hertil ved at feste al vores kompetence væk. Og så skal vi hver især finde et nyt mål... eller endnu bedre: en ny drøm, som er uden deadline. Jay-Z gets stoned every day like Jesus did. Det handler bare om at "keep doing your thing." Hvad er så my thing? Det kan man jo finde ud af undervejs eller skifte mening om undervejs. Måske er det at tage cykelshorts på og køre frem og tilbage, frem og tilbage. Eller at redde skildpadder på Sri Lanka eller at lære børn i Norge at stå på ski, passe får i Irland, være luder i Dubai eller læse noget, som er spændende. Eller for den sags skyld finde en stor sten og bare for sjov skubbe den op ad et bjerg for at se den rulle ned

igen. Alt er tilladt, og derfor er alt godt. Just keep doing your thing.

Og med de ord vil jeg gerne sige tillykke til salen og til mig selv, fordi vi, der sidder med huer på, har gennemført gymnasiet, hvad enten det var med bravour eller med nød og næppe, med kompetence eller inkompetence. Så vil jeg sige skål - og skyl så den kompetence langt væk og tænk ikke i kompetente baner igen før om et par uger. Jeg ønsker jer en inkompetent og lang rejse med mange flere afstikkere og omveje, end der har været i min tale. Og husk: hakuna matata. Tak for ordet.

Villads Bruhn Christensen, 2019u

Rejseberetning - 2.x på studietur til Genève

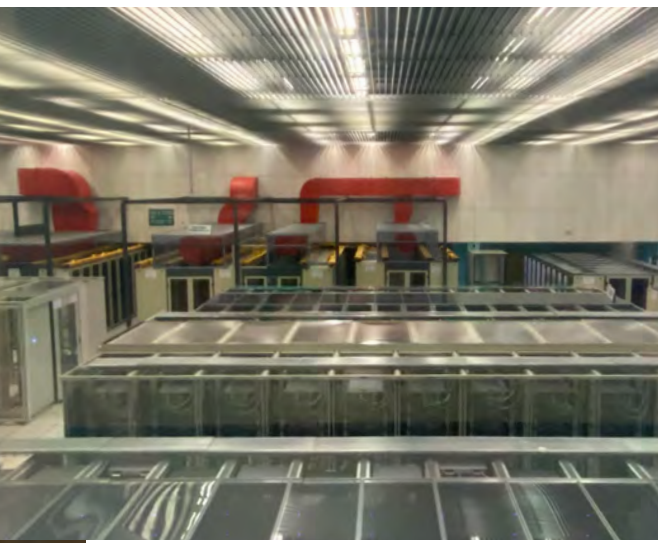
Den 24. april 2023 fløj 2.x fra København til Genève i Schweiz efter at have detekteret myoner på Niels Bohr Institutet i et par timer. I Genève var vejret lunt, og vi fandt os snart til rette på vores værelser og bød søvnen velkommen efter en lang rejsedag. Dagen havde budt på nye oplevelser og grin, som da en kæk måge i Fredericia besluttede, at der ikke fandtes bedre sted at skide end ud over fire af vores bedste elever.

Tirsdag morgen stod på byvandring og taxi-sejltur tværs over byens varemærke: Genève-søen, hvorefter vi blev sluppet løs til frokost i den gamle bydel. Forskrækkede af de høje priser kom vi tilbage og var klar til en tour de force på Museum of Natural History i Genève, som især specialiserede sig inden for deformt udstoppede dyr. Herefter bød programmet på matematik-workshop om "Eulers problem med broerne i Königsberg" på Université de Genève, og efter at have leget med snore og søm i halvanden time (for at ruteoptimere over broerne) tog vi videre for at snakke med nogle matematikstuderende fra byen. Og minsandten om ikke en times sludren resulterede i, at mindst én af de mandlige studerende fik givet en snusket lap papir med sit nummer på til et par af de søde piger i 2.x: "Hvis I skulle få lyst til en øl på et tidspunkt". Tirsdag aften stod vi selv for aftensmaden, og efter at være kommet tilbage på hostellet besluttede flertallet at

trods mørke og en vandtemperatur på 8 °C for at hoppe i søen. Aftenen sluttede for nogle vedkommende af med gyserfilm og skrig på hotellet, mens andre var mere stemte for et par øl på en nærliggende pub.

Tiden fløj, og onsdag morgen traskede vi glade afsted mod CERN (verdens største forsøgsanlæg for partikelfysik), hovedattraktionen for vores studietur. Her fik vi oplevelsen af en række forskellige foredrag om CERN, dets historie, jobmuligheder og internationale miljø, og vi blev berigede af en masterclass i partikelfysik midtvejs. Efter 20 minutters frokost-pause kom vi på tur til CERN's datacenter, og til sidst var vi inde at se en af deres partikelacceleratorer, LEIR, som accelererer ioner til den største accelerator på matriklen: LHC'en, der arbejder for at eftervise standardmodellen (vores nuværende kvantefysiske verdensbillede). Aftenen blev for nogle indledt med endnu en svømmetur i den kolde sø, hvorefter aftensmaden blev spist i grupper rundt omkring i byen.

Torsdag begyndte vi med matematikforedrag på universitetet om Euler og polyhydroner (ik' spørg os, hvad det er.. ét blink og så var tavlen fyldt med mærkelige figurer), hvorefter vi blev sluppet fri i byen. For nogle blev eftermiddagstimerne brugt på en tur til byens botaniske have, mens andre spillede kæmpe-skak i en park (som de nørder, vi nu engang er). Andre

igen snuppede en sejltur på søen i en lejet motorbåd, selvfølgelig inklusive endnu en badetur fra båden. Til aftensmad mødtes vi alle med vores dejlige lærere Jesper og Mie på en lille, italiensk restaurant og spiste sammen under megen snak og grin, og da Jesper rejste sig for at holde tale, var lykken fuldendt. Efter aftensmad tog nogle sig en sidste farvel-dukkert i vores kære sø, mens andre havde fundet en "hemmelig bar", hvor indgangen foregik gennem et køleskab i et baglokale på en restaurant. Baren viste sig desværre at være temmelig død, så selvom det var sejt, gik turen videre til noget bedre.

Fredag morgen tog vi flyet tilbage til København, og sådan sluttede en eventyrlig studietur for 2.x. Turen havde budt på mange oplevelser - faglige og sociale - og mættede af indtryk sad vi tilbage med en lidt bredere horisont inden for fysikken og matematikkens verden såvel som kulturens.

Hermed bukker vi af. 2.x siger tusind tak for en vidunderlig studietur!

*Ane Lilleholt Vibe og
Hannah Rhod Mikkelsen, 2.x*

FRIVILLIG BILLEDKUNST PÅ ÅRHUS STATSGYMNASIUM

Kunsten fylder på ÅSG, den er synlig og nærværende. Både i kraft af en lang tradition omgivet af smukke bygninger og mellem spektakulære kunstværker, men også i den daglige undervisning på billedkunstholdene og med flere og flere elever på vores kunstneriske studieretning. Kunsten fylder meget, og den fylder mere og mere. Heldigvis. I billedkunstlokalet og i elevudstillinger i trapperummet og i forhallen.

Dette skoleår har kunsten endda fået mulighed for at brede sig yderligere med et tilbud om frivillig billedkunst uden for skoletid til alle elever på tværs af klasser og årgange. En oplagt mulighed for at møde nye venner i et afslappet og hyggeligt fællesskab om kunsten langt væk fra læreplaner og karaktergivning.

Eleverne har her mødt undervisere fra ÅSG og fra Skolen for Kunst & Design i Aarhus, og de har haft mulighed for både at stifte bekendtskab med nogle af de kreative tilbud og uddannelser, der venter efter gymnasietiden, og eksperimentere og fordybe sig i materialer og teknikker på workshops inden for ønskede områder som croquistegning (tegning efter nøgenmodel), linoleumstryk og akrylmaleri. For nogle var det et kærkoment gensyn, mens det for andre var et helt nyt territorium at begive sig ud i. Stemningen har altid været god, humøret højt og den medbragte kaffe og kage fra skolens kantine varm.

Frivillig billedkunst på Århus Statsgymnasium er for alle, og vi håber at tilbyde endnu flere workshops næste skoleår, både på og uden for skolen, og til endnu flere elever. For ja, kunsten skal fylde på ÅSG.

*Andreas Bundgaard og
Julie Bilgrau*

Mit andet møde med ÅSG

Den 6. marts 2023 blev endnu en milepæl sat i mit liv, uanset den retning, den giver mig. I mine dagdrømme går jeg på pension herfra om 15 år, forhåbentlig frisk, frejdig og måske endda bedstefar. Ja, for hvem ved, hvad dagen og årene vil bringe?

I hvert fald vidste jeg det ikke, da jeg for 22 år siden stod i foyeren en solbeskinnet morgenstund og betragtede Asger Jorns store relief og lyttede til skolens særlige stilhed. En stilhed, som desværre ret hurtigt blev forstyrret af en tromleblander, der blev startet, og mit arbejde som murer måtte i gang. Vi skulle udlægge et nyt terrazzogulv i drengenes toiletter. Hver morgen gik jeg op foran det store relief og lyttede til stilheden, og jeg tænkte, gid man var så heldig, at man havde sin dagligdag her på Århus Statsgymnasium.

22 år senere dukkede så en jobannonce op som facility manager på ÅSG... wauuuuw... "facility manager", det lød lyserødt-chokolade-agtigt, altså en virkelig flot betegnelse, facility manager. Jeg søgte stillingen, kom til samtale, blev ringet op den efterfølgende fredag og yes, jeg havde fået jobbet som facility manager.

Mandag den 6. marts oprandt, og jeg skulle nu udskifte min murerske og mit næsten hvide murerøj med en facility managers sorte rene øj, en sort brik og tre nøgler. Da jeg senere

samme dag så skolens interne opslag, blev jeg klar over, hvad facility manager betød - Århus Statsgymnasium havde fået en ny pedel!

Jeg har nu været i gang i snart tre måneder, dagligt gået mellem 12 og 22 km, og jeg har hørt og set meget. Jeg tænker stadig meget over Dorte Fristrups spørgsmål til jobsamtalen: "Hvordan vil du have det i mødet med så mange nye ansigter" - og Dorte: det ved jeg stadigvæk ikke, for de er der bare, snakkende, grinende, smilende, imødekomende - og jeg har fået så meget nyt at berette. Jeg er jo også langt om længe blevet optaget på et gymnasium i en alder af 57 år.

De sidste 14 år har jeg været selvstændig murer og inden for de sidste 5 år haft mureropgaver her på ÅSG, men jeg var her næsten kun i ferier og på lukkedage. Jeg glæder mig meget til, at facility manager rollen stille og roligt vokser sig ind under huden, som jeg også kan mærke, at ansvaret for bygningerne og skolen som helhed så småt er begyndt at gøre.

Fritiden kan jeg nu bruge i mit gamle hvide tøj, tage murerskeen i hånden og måske en dag blive færdig med vores gamle hus i Holme.

*Heine Hoffmann
pedel*

ÅRETS SKÆVE GANG

3.z i København

I april 2023 var 3.z i København sammen med JD og MJ, som er hhv. klassens historie- og matematiklærer, med det formål at understøtte faglige perspektiver, karrierelæring og almen dannelse. Turen gav eleverne mulighed for at udforske København og få et indblik i medicinsens og politikens verden.

På turen besøgte vi først Glyptoteket, hvor vi så deres udstilling af antik kunst og fik mulighed for at se og analysere de skulpturer, eleverne kender fra undervisningen. Efter besøget på Glyptoteket fortsatte klassen til en rundvisning på Medicinsk Museion - Københavns Universitet. Rundvisningen havde fokus på kropsopfattelser og sygdomsforståelser gennem tiden. Eleverne blev introduceret til en bred vifte af emner, lige fra antikkens syn på kroppen og sygdomme til moderne genetik og kemiske reaktioner. Desuden blev de udfordret med de etiske dilemmaer, der er forbundet med indsamlingen af fostre. Rundvisningen var både tankevækkende og inspirerende og gav eleverne et dybere indblik i medicinens udvikling og kompleksitet gennem tiden samt mulighed for at se den nye udstilling om Covid-19, vacciner og epidemimodeller.

På dag 2 besøgte vi Folketinget og Sofie Lippert, tidligere student fra Århus Statsgymnasium og nuværende medlem af Folketinget for SF. Sofie delte sine erfaringer og perspektiver på politisk arbejde samt sin vej fra ÅSG til Christiansborg.

At komme ud af huset er fortsat en vigtig del af at gå på gymnasiet. Det er vigtigt, at vi finder mulighed for at tage eleverne med ud for at opleve de forskellige liv i Danmark og verden. Tak for turen.

Morten Junget

Vinterstil - Tanker om vinter

Om vinteren mister jeg mine fregner. De går i hi og forsvinder ind i mig. Man kan lige præcis ane dem, hvis man kigger rigtigt godt efter, og man kan fornemme, at de gemmer sig derinde et sted. De gemmer sig dybt inde sammen med min sommerlige glød og mit barnlige vinter jeg, som ikke forbandt vinteren med andet end glæde. Dybt derinde hvor jeg næsten ikke kan finde det, selvom jeg så gerne vil. Vinteren er for mig i dag en mere ambivalent tid. Så smuk og kærlig som den kan være, lige så mørk og deprimerende kan den også forekomme. Vinteren er mange ting. Det er både en slutning og et farvel til alt det gamle samt en start og et velkommen til det nye og ukendte.

1. december er aller første vinterdag. I Danmark starter vinteren dog nærmere omkring efterårsferien. Men den 1. december er den første juledag. Da jeg var lille, talte jeg ned til juleaften, allerede fra da jeg startede i skole efter sommerferien. Jeg glædede mig, som det lille barn jeg nu engang var. Jeg glædede mig til alt, hvad julen indebar: til hyggen, til julekalendarer og til at vågne op til en lille gave fra nis-

sen i min sok på døren hver dag. Eller en sok var det ikke helt, det lignede mere en lidt søjs pose med nissehue på. Når juleaften kom, kunne jeg slet ikke få armene ned. Jeg elskede alle traditionerne og nærværet. Det bedste var at skulle se Disneys juleshow, imens huset osede af julemad og julehygge. Stearinlysene på træet og i huset lagde et magisk og levende lys ned over aftenen. Et lys og liv som gjorde hele vinteren særlig.

Men er det mig, som har ændret mig? For alle elementer fra den jul jeg husker, er der stadigvæk, men intet er længere det samme. Noget indeni mig er anderledes. Det får mig til at stille spørgsmålet: Er jeg ved at vokse fra julen? Julen plejede at gøre mig ubeskriveligt glad. Den fyldte samtidig vinteren med en form for varme, men nu efterlader vinteren mig mere med en kulde, der når helt ind til min kerne. Det er en kulde, som lyser ud af mit blege fregneløse ansigt, og som får mit sind til at længes efter den særlige glæde, som jeg fik engang. Men det er næsten som om, at jeg er blevet en guldfisk, der hvert år glem-

mer. Glemmer at mindet om fornemmelsen af en følelse aldrig rigtigt når ned i maven, hvor den kan mærkes.

Min yndlingsårstid var vinter. Alene julen gjorde hele vinteren til et langt højdepunkt for mig. Det er i hvert fald sådan, jeg husker det. Nu føles vinteren tit bare som en lang november. Det regner, og der er så mørkt næsten som en lang nat. Det er intet under, at så mange danskere er vinterdeprimerede. Den magiske vinter, jeg husker, eksisterer ikke i min realitet i dag. I dag er den erstattet af blåt lys og Facetime-opkald, alt imens jeg selv skal låse døren og gå med hunden. Jeg tør ikke engang tænde julelysene, for hvad nu hvis jeg glemmer dem. Men i det mindste får jeg adventsgaver, for det er sådan, karriereforældre viser, at de stadig er her, og at vi rigtigt har julehygge. Eller er det den dårlige samvittighed? Kurven, min mor har lavet, står og glimter så fint i det ellers mørke hus. Den glimter med de falske lys, som ingen varme giver, lidt ligesom kurven og dens halvhjertede forsøg på at skabe julestemning gør i sig selv.

I mine minder var vinteren et lykkeligt eventyr. Eller i hvert fald lykkeligere end i dag. Det var et eventyr med leg i sneen og varm kakao. Skøjte- og skiture, hvor mine tanker ikke gik på, hvor man kunne komme til afterski, og hvor skiferie var det aller bedste, også selvom det ikke var til Val-T. Dengang jeg ikke tænkte over, hvordan mit skitøj sad, men om jeg havde det varmt nok. Hvor de videoer, jeg fik min far til at tage, var for at se hvor hurtigt jeg kunne køre og ikke for at have noget at vise frem på instagram.

Jeg savner den følelse, vinteren gav mig i maven, og den glæde, jeg følte, når jeg vågnede op til sne. Der er mærkeligt at vokse fra en følelse. Jeg savner at savne sneen på grund af dens stemning, og ikke bekymringen om, hvorfor det ikke sner, og hvornår sneen ikke længere vil falde i det stadig varmere Danmark. Jeg vil tilbage til min tilværelse i min

beskyttede snekugle, som var bygget af min egen naivitet og barnlige uvidenhed, hvori jeg kunne nyde livet og vinteren til fulde. Vinteren får mig til at tænke, og den bringer med dens kolde vind og mørke melankolske fornemmelser ind i mit sind.

Alt ændrer sig. Hver dag, hver time, hvert minut og endda sekund. Det er skræmmende at blive ældre. Vinteren og mit ændrede forhold til den får mig til at tænke på, hvordan livet kun går en vej, og at intet nogensinde vil forblive det samme. Så nogle gange drømmer jeg mig tilbage til den simple vinter og til de simple tider, hvor den værste smerte var en skramme på mit lille knæ. Dengang jeg ikke konstant tænkte over, hvordan jeg fremstod. Dengang mine forældre var mine bedste venner, og jeg ikke kunne deres voicemail udenad. Jeg savner bare den tid, hvor kulden udenfor var lige meget, på grund af den varme jeg havde indeni. Hvor glæden skinnede ud gennem mig, og hvor mine små fregner stod tydeligere frem i mit lidt mindre trætte og grå ansigt. Det var dengang, hvor jeg ikke vidste, at intet nogensinde ville blive det samme, og at jeg for altid ville være forandret.

Jeg savner dengang, mit hoved var fyldt med fregner og ikke grå tanker om vinter.

Nana Elodie Solvang Frandsen, 2.t

Frivillig basketball

Frivillig basketball har ligget stille på ÅSG i et stykke tid, ikke mindst på grund af Covid-epidemien. Da vi startede op for alvor i efteråret 2022 var der heldigvis mange elever, der havde masser af lyst til at spille, så mange eftermiddage var der 25-30 spillere, både piger og drenge: Det var en fornøjelse at se, hvordan elever fra forskellige klasser og årgange hurtigt socialiserer om den fælles passion for basketballspillet.

En vigtig del af træningen er den afsluttende turnering, hvor gymnasierne spiller mod hinanden. I år lå turneringen den 1. marts. Det var lidt sent i forhold til træningen, der foregår i efteråret, så der var brug for et par ekstra træninger op til turneringen. Der var kamp om pladserne, og efter disse blev holdet sat:

Til turneringen på Egå Gymnasium var der hold fra Ikast-Brande, Odder og Egå Gymnasium (2 hold).

Den første kamp mod Egås A-hold var spændende, både fordi den var den første, og fordi det var et stærkt hold. Vores hold skulle bruge

lidt tid på at finde hinanden på banen, men da det først kørte, så så de sig ikke tilbage, og Egås A-hold måtte se sig slået. Første sejr i hus.

Anden kamp mod Odder blev vundet i overlegen stil, og ligeledes blev Egås andet hold kørt over. Tilbage var kun kampen mod Ikast-Brande, der så meget professionelle ud i deres helt nye tøj og højt anlagte opvarmningsøvelser.

Lige lidt hjalp det: drengene fra ÅSG (med nummer skrevet med tusch på armen, da vi ikke havde nummer på trøjen) kørte sikkert den fjerde sejr af fire mulige hjem, til tydelig frustration for Ikast-Brande og nok også Egå, der havde regnet med i højere grad at kunne udnytte hjemmebanefordelen. Så vi tog pokalen med hjem til ÅSG.

Vi ser frem til næste skoleår, hvor trofæet skal forsvares. Desværre blev der i dette skoleår ikke en afsluttende turnering for pigerne – vi håber, at der bliver én til næste år.

Marianne Fredslund og Lars Nordam

Sakariye, 3u

Konrad, 3q

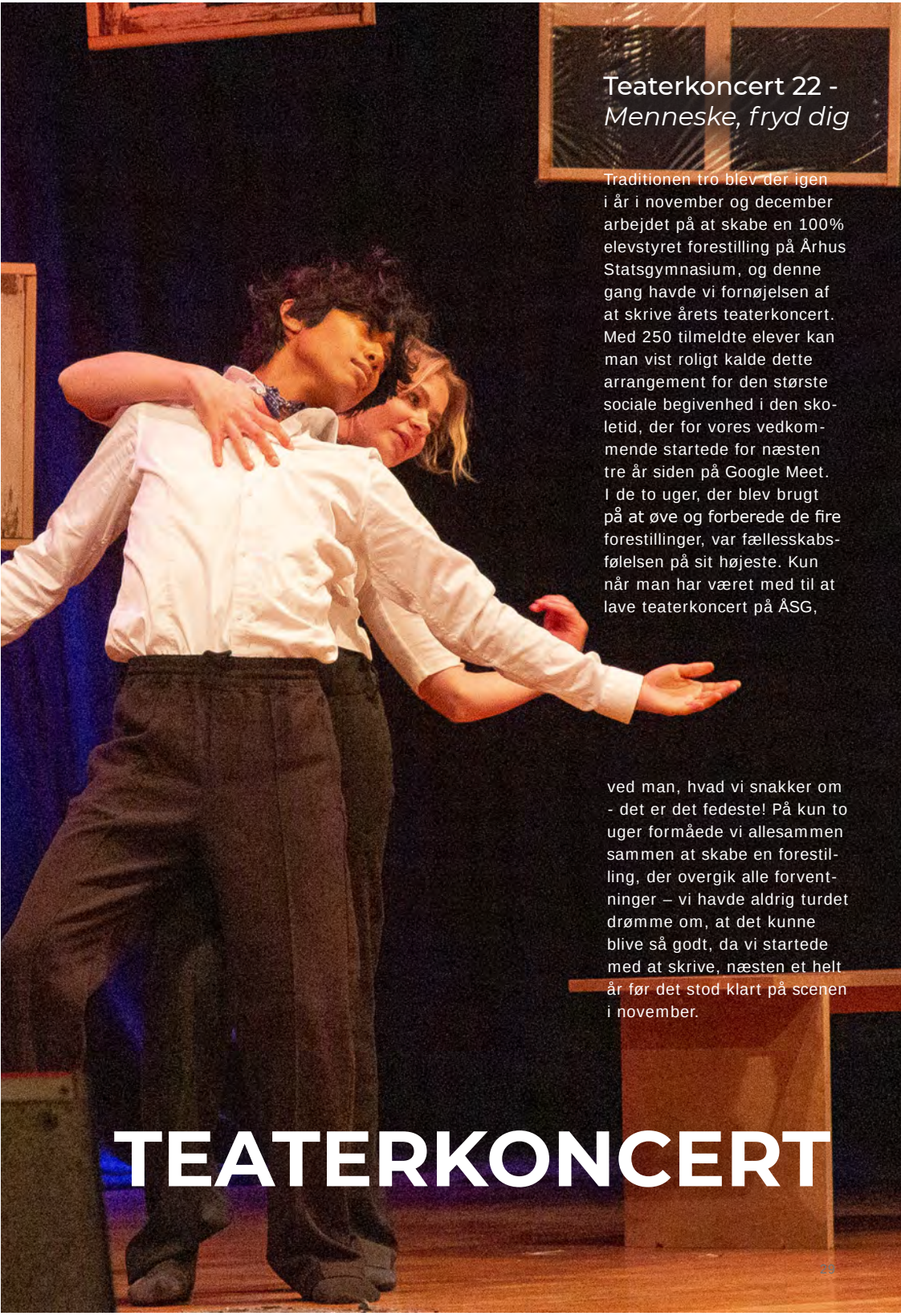
Marius, 1s

Emil, 1s

Troya, 1s

Storm, 1t

Mark, 1t

A photograph of two young people on a stage. The person in the foreground is wearing a white long-sleeved shirt and dark trousers, leaning back with their arms outstretched. The person behind them is also in a white shirt, with their hands resting on the first person's shoulders. The background is dark with some wooden frames visible.

Teaterkoncert 22 - *Menneske, fryd dig*

Traditionen tro blev der igen i år i november og december arbejdet på at skabe en 100% elevstyret forestilling på Århus Statsgymnasium, og denne gang havde vi fornøjelsen af at skrive årets teaterkoncert. Med 250 tilmeldte elever kan man vist roligt kalde dette arrangement for den største sociale begivenhed i den skoletid, der for vores vedkommende startede for næsten tre år siden på Google Meet. I de to uger, der blev brugt på at øve og forberede de fire forestillinger, var fællesskabsfølelsen på sit højeste. Kun når man har været med til at lave teaterkoncert på ÅSG,

ved man, hvad vi snakker om - det er det fedeste! På kun to uger formåede vi allesammen sammen at skabe en forestilling, der overgik alle forventninger - vi havde aldrig turdet drømme om, at det kunne blive så godt, da vi startede med at skrive, næsten et helt år før det stod klart på scenen i november.

TEATERKONCERT

Processen med at opfinde, skrive, organisere og hvad vi nu ellers brugte så ufatteligt mange timer på inden øveweekenderne, startede helt tilbage i december 2021. Det hele havde altså været undervejs og inde i vores hoveder et år, inden det blev til virkelighed. Det var helt vildt fedt at skabe, men det var selvfølgelig også udfordrende. Med sådan et stort projekt følger også et stort ansvar. Ansvar for, at selve det, der skulle formidles, havde en høj kvalitet, at de ansvarlige for workshopsene havde de nødvendige informationer, at eleverne fik en god

oplevelse og hyggede sig, at skolens regler blev overholdt, at holde styr på tropperne og tidsplaner, at vi overholdt budgettet, at dem på scenen følte sig trygge, ansvar for at passe på hinanden osv. osv. Det har været en meget lærerig proces, for selvom vi var forberedte til fingerspidserne, opstod der alligevel uforudsete udfordringer, som vi måtte løse, så godt vi kunne hen af vejen. Vi lærte hurtigt vigtigheden af at holde hovedet koldt og tage ansvar for projektet og hinanden. Ingen af os fire ville beskrive os selv som særligt strukturerede

eller organiserede mennesker, men man kan, hvad man vil! Vi forstår måske stadig ikke helt, hvordan vi fik 250 gymnasieelever til frivilligt at møde op på skolen kl. 09.00 to weekender i streg, samt hvordan vi fik kontaktet et begravelsesfirma, som skulle låne os en kiste (der skulle tilbage uden en ridse). Vi forstår heller ikke, hvordan en rolleliste på Google Drev blev til et hold af venner fra skolen, eller hvordan en playliste på spotify pludselig blev spillet af skolens elever – og som desuden fik os til at fælde en tåre i ny og næ. Alt dette kunne kun

ske, fordi alle de andre elever også tog ansvar. De tog opgaven på sig, og i fællesskab fik vi stablet en forestilling på benene, som vi alle kunne være stolte af.

Da vi startede med at skrive, var vores mål at skrive et stykke, der ikke handlede om ungdomsintriger og trekantsdramaer, og som behandlede nogle anderledes tematikker, end vi havde set året forinden. Vi endte derfor med at tage udgangspunkt i kirken. Den rummer alle følelser fra stor glæde til dyb sorg, og alle

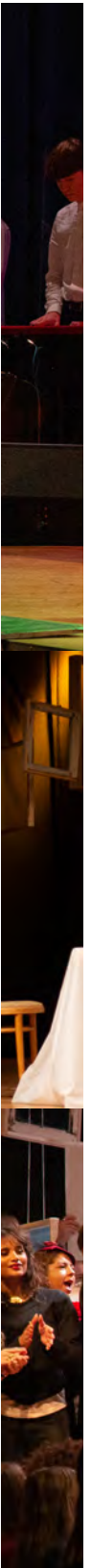
er velkomne i kirken. Ingen er i tvivl om hvor deres plads på kirkebænken er - skulder ved skulder, fra vugge til grav, bliver man siddende og varmer sig ved hinanden. I "Menneske, fryd dig" blev vi trukket med ind i varmen. Vi mødte mennesker, der havde levet hele deres liv side om side, men som alligevel ikke kendte hinanden – som ikke vidste, hvad der foregik, når kirkens hoveddør var låst, når lyset i den lokale kro var gået ud, og når det hvide konfirmationstøj lå krøllet sammen i bunden af skabet.

Da en vagabond ankom til den lille by Overlev, udfordredes byens facade imidlertid under tyngden af det fremmede blik, og byens hemmeligheder kom endelig frem i lyset. Men hvad sker der, når et lille fællesskab konfronteres med sin egen kulde? Og hvor langt er de mon villige til at gå for at blive ved med at holde hinanden fanget i den velkendte verden? Når vi tilgiver, håber vi, det sætter os fri - men passer det? Hvis man kan tilgive andre mennesker for alt det onde, vil det så forsvinde?

Vi glæder os utrolig meget til at se de kommende forestillinger på ÅSG, når vi selv er stoppet, og til at se hvad fremtidige instruktører finder på af spændende ting og sager!

Hilsen de fire instruktører på teaterkoncerten 22/23:

*Asta Dalsgaard Nielsen, 3.a
Freja Gerdes Eriksen, 3.t
Silke Brønholt Thøgersen, 3.k
Rose Marie Gubi Axelsen, 3.m*

Studietur Spanien

Den 21. april drog vi, 46 glade elever, med lærerne Marietje og Helle mod Madrid. Vi ankom sent om aftenen til vores hotel i centrum, spændte på, hvad de næste par dage ville bringe. Vi startede dag 1 stærkt ud med et lynhurtigt besøg på det moderne kunstmuseum Museo Reina Sofia. Her skulle vi jo selvfølgelig forbi og se Picassos berømte maleri "Guernica", dog fik flere af os en lille reprimande fra museumsvagterne, da vi forsøgte at tage et billede. Dette stoppede dog ikke en "anonym" elev fra at tage et billede i smug:

"¡No podéis hacer fotos!" Denne sætning hørte vi masser af gange på vores sprogrejse til Madrid og San Lorenzo de El Escorial. Dette stoppede dog ikke vores indre turister i at udfolde sig fuldt ud på vores tur til Spanien.

Efter besøget fortsatte dagen med et orienteringsløb, hvor vi i mindre grupper skulle rundt til Madrids mange seværdigheder og opleve byen på egen hånd. Vi fik udleveret en lang liste, som indbefattede Plaza del Sol, Parque del Retiro, Mercado de San Miguel, og mange flere. En spændende eftermiddag var altså lagt ud for os, og efter en hel del traven rundt i Madrids gader, havde vi om aftenen rig mulighed for at udforske den spanske kultur. Derfor spiste vi, som rigtige spaniere, aftensmad kl. 22, og derefter var der jo selvfølgelig tid til 1 eller 2 cervezas før sengetid.

På vores 2. dag i Madrid besøgte vi markedet El Rastro, hvor farverige boder fristede os elever med alt fra smykker ("¡Dos por 5€, dos por 5€!") til billigt tøj. Senere på dagen skulle vi med tog videre til San Lorenzo de El Escorial, og da toget ankom til byen, kunne vi enten

vælge at betale for en taxa eller at gå op til vandrehjemmet. Da vi fik at vide, at der kun var lidt under to kilometer, valgte mange af os at gå. Det var jo ingenting i forhold til, hvad vi havde gået i Madrid de sidste par dage! Dog havde ingen fortalt os, at vi skulle gå op ad bakker, stejle end vi nogensinde havde set før, så det blev noget af en kamp at nå op til vandrehjemmet.

Dagen efter blev vi rigtig kastet ud i at snakke spansk, da vi besøgte en spansk musikskole og senere hen på dagen en aftenskole med mere jævnaldrende unge. Ude på aftenskolen havde lærerne arrangeret en overraskelse, nemlig et show med en flamenco-danser. Til trods for, at hun mødte til "spansk tid", var det en sjov oplevelse, hvor nogle fra holdet endda endte oppe på scenen og lærte at danse flamenco med traditionelle vifter, stokke og hatte.

Dag 4 bød på endnu et skolebesøg, denne gang til en voksenskole. Her fik vi snakket en masse med en gruppe ældre mennesker, som studerede kunsthistorie, og et hold af udlændinge, der som os er i gang med at lære spansk. Heriblandt var der to amerikanere, som snakkede spansk med en kraftig amerikansk accent, hvilket var sjovt at opleve. Vi hørte om elevernes liv og hverdag i El Escorial, og mange spurgte interesserede ind til dansk kultur.

Senere på dagen var der arrangeret en picnic sammen med en Amnesty-gruppe med frivillige elever fra det spanske gymnasium. De havde lavet en overdådig frokost med en masse lækre spanske specialiteter, samt som overraskelse lavet en spansk stafet omkring menneskerettigheder, som de har beskæftiget sig meget med i gruppen. Om aftenen var der en lille gruppe af os, som var heldige at få muligheden for at overnatte alene hjemme hos nogle af eleverne fra Amnesty-gruppen. Her

fik vi et unikt indblik i den spanske kultur og derudover endnu en mulighed for at øve vores spansk, som efterhånden var blevet rimelig skarp.

Den sidste dag besøgte vi den største seværdighed i San Lorenzo de El Escorial, nemlig kongeslottet og klosteret, som ligger i byens centrum. Her fik vi bl.a. set mausoleet, hvor alle de tidligere spanske konger ligger begravet. Derefter var det med bus mod Madrids lufthavn, men dette betød ikke, at turen var helt slut endnu! Inden vi skulle boarde flyet, manglede en af eleverne nemlig sit pas. Dog kom vi heldigvis alle med hjem, og vi takker Marietje og Helle for en rigtig god tur

Melissa Rasmussen, Zea Nordenbæk, Rebecca Pedersen og Kaya Christensen
Spanskhold 1

Bygninger 22/23

Det er efterhånden ret tydeligt, at ÅSG i forhold til drift og vedligehold af de ydre og indre fysiske rammer både er en bygning oprindeligt fra 1958, der fremstår som en helhed, og samtidig er en sammensat bygningsmasse, gennemgribende renoveret og tilbygget ad flere omgange, der har forskellige behov i den daglige drift.

Et godt eksempel er vinduerne. Der er mange vinduer og i det hele taget meget glas på skolen. Vi har en fast aftale med en vinduespudser, der holder udsynet usløret, og selve vinduesrammerne (i aluminium) fremtræder ens, uanset om man er i hovedbygningen fra 1958 eller i tilbygningen fra 2013. Eller i idrætsbygningen - såvel den oprindelige som den nyere del. De skal fremtræde ens - ÅSG er nemlig en fredet bygning, hvor der er strenge krav til ensartethed i udtryk, også i forhold til vinduerne.

Og netop vedligeholdelsen af vinduerne har fyldt en del i indeværende år - men på forskellig måde. For det første var vi nødt til at skifte de opluk, der sidder på vinduerne i tilbygningen. De var ikke solide nok, så de skulle alle sammen udskiftes. For det andet havde de oprindelige vinduer i hovedbygningen ikke rigtig fået noget kærlighed siden 1958,

så mange var ikke funktionelle i forhold til at åbne og lukke, en del var utætte, og nogle manglede dele for at kunne virke. Det tog en mand en måned (!) at komme igennem dem allesammen.

Vi havde regnet med, at renoveringen af gulvet i skolens festsal skulle ske i år, men det er udsat til 2024. Udsættelsen skyldes, at der også skal ske forstærkninger af loftet, som også har en del år på bagen efterhånden.

Personalerummet over for festsalen har fået en ansigtsløftning - der er kommet lidt ny indretning, og ikke mindst er der købt nye kaffemaskiner. Det er planen, at der i de næste par år også skal udskiftes andet af inventaret.

Som fysisk ramme for skolens kerneydelse, undervisningen, er det vigtigt, at fagene har den fornødne plads og indretning i forhold til den daglige undervisning, også til opbevaring af bøger og udstyr. Vi har i år igangsat en gennemgang af faggruppernes depotplads

og behov i dagligdagen, og bl.a. vil der i den kommende tid blive sat fokus på især de kunstneriske fag, og hvordan pladsen på skolen indrettes og bruges bedst muligt. Et udbytte af dette arbejde har bl.a. allerede været, at dramatik har fået fast plads i B2 (bygningen ved siden af den tidligere rektorbolig). Her blev årets dramaforestillinger også vist.

På personalesiden har vi budt velkommen til Heine, der er ny pedel på skolen. Der er et indlæg fra ham her i årsskriftet. Det betyder meget i dagligdagen med en ny mand - især for vores anden pedel Carsten, der har savnet en sparringspartner i det daglige. Heine har taget godt imod ÅSG, og ÅSG har taget godt imod Heine.

Tak for et godt år til alle samarbejdspartnere, faste såvel som midlertidige. Vi ser frem til det fortsatte samarbejde.

*Lars Nordam
vice rektor og
bygningsansvarlig*

Frivillig fodbold

Drengefodbold 22/23

Efter en forudgående meget spændende og dramatisk kvalifikationsturnering, var det 16 spændte drenge, der mødte op til finalestævnet her i Århus ved ASA´s baner. Sidste års vinder Marselisborg var arrangør af stævnet.

Vi var kommet i en svær pulje mod hold fra diverse fodboldlinjer fra Frederiksberg, Herning, Næstved og Nyborg Gymnasium. I trænerteamets peptalk inden første kamp lagde vi også vægt på, at "vi har alt at vinde og intet at tabe", men vi fremhævede også et resultat fra 1992 – "alt kan ske i fodbold". Igen stillede vi selvfølgelig op i overtrækstrøjer ud fra mottoet: "Never change a winning team and shirt" – måske kunne det igen give os en psykologisk fordel.

I første kamp mod Frederiksberg kunne vi godt se, at vi var kommet op imod nogle af Danmarks bedste fodboldspillere. Vi havde dog vores chancer, men vi kom bagud 7 minutter før tid på et tvivlsomt dømt frispark, og i overtiden blev det til 2-0 på et mål, hvor der egentlig var offside. MEN Frederiksberg var et bedre hold end ÅSG.

Næste kamp var mod uldgyderne fra Herning. Det var egentlig en meget lige kamp, som bølgede frem og tilbage, men ÅSG´s skarpskytte Ilias Dakir var igen kampafgørende og gjorde det flot til 1-0 - kampens resultat.

I den næste kamp mod Næstved kunne vi spille os i semifinalen. Igen var det en meget lige kamp, og man kunne godt se, at Næstved stort set kun spillede med deres liga 1 hold. Vi tabte 1-0 og kunne nu ikke selv afgøre vores videre skæbne.

I sidste kamp skulle vi vinde over Nyborg, og Næstved skulle samtidig sætte point til mod Herning for at ÅSG´s drenge kunne gå videre til semifinalen. Vi spillede som lyn og torden, og Karl fra 2a. steg flot til vejrs på et hjørnespark og scorede til 1-0. Sidst i kampen prøvede vi at sende Rasmus Miraldo helt frem i front, og det vidste sig, at der gemte sig en fremragende "målnæse" i Miraldo. Han scorede til kampens resultat 2-0 på et flot forarbejde af Ilias Dakir.

Så ventede vi bare på resultatet fra den anden kamp – Herning tabte desværre til Næstved, så vi gik ikke videre fra puljen.

Næstved og Frederiksberg, som vi tabte til i den indledende pulje, endte begge i finalen – så alt i alt var det en godkendt indsats, og det var en fremragende dag for ÅSG's drenge.

Det bliver spændende i forhold næste år, da vi har mange gode elever i 2g, som vil være en god grundstamme for næste års drengehold.

Niels Svendsen

Drengeholdet på ÅSG 2022-23

Assistenttræner:

Carl Anton Lindhardt, 3.q

1. Målmand: Tobias Lind, 3.d.
2. Victor Klose, 3.t
3. Adam Dueholm, 3.q
4. Sander Lykkegaard, 3.q
5. Jonas Ben, 3.y
6. Laust Rudbeck, 2.u
7. Deniz Can Evchild, 2.t
8. Thomas Jensen, 3.d
9. Magnus Lund Friis, 2.q
10. Ilias Dakir, 2.t
11. Lucas Mclean, 3.q
12. Marius Brock, 2.a
13. August Wiwe Kjær-Hansen, 3.a
14. Rasmus Maraldo, 3.u
15. Konrad Lorenzen, 3.q
16. Karl Dinesen, 2.a

Pigefodbold 22/23

ÅSG's pigehold deltog igen i den landsdækkende gymnasieturnering. Vi var i pulje med Risskov, Marselisborg og Aarhus Gymnasium, afdeling Tilst. Det var en sjælden hård pulje, hvor vi godt kunne forudse store udfordringer.

I de to første kampe mod Risskov og Marselisborg var vi orienteret omkring det defensiv og klarede begge kampe flot med spinkle nederlag som resultat. Sidste kamp mod Aarhus Gymnasium, afdeling Tilst, blev en placeringskamp, og her vandt vi 2-0 på en flot finish.

En rigtig god dag med højt humør, som man kan se på ovenstående billede.

Lars Raunholt

ÅSG filmfestival

Endnu en gang kunne ÅSG slå dørene op for vores helt egen filmfestival: Statens Filmfestival. Med en professionel jury og den røde løber rullet ud er denne majsaften til for at hyldes årets eksamensproduktioner i mediefag, og de afsindigt mange kræfter, som eleverne har lagt i dem.

Festsalen var tætpakket med tidligere og nuværende elever, forældre, venner og kærester. I pausen mellem filmvisningerne var der mulighed for at gå i Ulvebaren eller for at ønske hinanden held og lykke over et glas vin ved et af de høje borde inden den kommende prisuddeling.

De femten film på programmet pegede i mange forskellige retninger og spændte fra blodige gyserfilm, over poetiske mockumentaries til tankevækkende dokumentarfilm.

Holdet bag "Raven Road" er oppe på scenen for at tage i mod Fenrisprisen for bedste A-niveaufilm. Det er første gang på ÅSG, at der er lavet eksamensproduktioner på A-niveau, og denne vinderfilm er et fantastisk eksempel på, hvor enormt dygtige man kan blive efter i tre år at have haft mediefag og at have støttet hinanden i tykt og tyndt gennem utallige skabelsesprocesser.

"God film, sjov film" vinder Fenrisprisen på B-niveau efter at have vist, hvordan man visuelt kan udfolde en livshistorie og gøre en hel sal rørt på kun 9 minutter.

Talentarbejde 22/23

I skoleårene 21/22 og 22/23 har Århus Statsgymnasium haft fokus på at sætte en retning for vores talentarbejde, hvor arbejdet er båret af et talentudvalg bestående af AL, DS, JO, EV og MJ. På ÅSG er et talent en elev, der besidder de personlige og faglige kompetencer til at være nysgerrig, initiativrig og bidragende til faget, skolen og omverdenen.

Et talent er desuden moden og reflekteret omkring egen faglighed, er vedholdende, kan fordybe sig, tænker og ræsonnerer abstrakt, har klare spidskompetencer og tør lave fejl. Et talent kan udleve sit talent gennem nogle af skolens mange forskellige aktiviteter (fx teaterkoncert, F1 eller Funktion) eller ved at deltage i mere traditionelle talentprogrammer i eller på tværs af fag eller ved at skabe et produkt, der genererer værdi for skolen eller andre.

Ud over at sætte retning for skolens talentarbejde, har arbejdet i talentudvalget også ført til skærpelse af skolens deltagelse i forskellige talentprogrammer. I år har der været særlig

fokus på genstart af JuniorTalent som talentprogram for de ældste folkeskoleelever og deltagelse i Unge Forskere, og ÅSG-talenter er blevet præmieret i talentkonkurrencer som fx Georg Mohr (matematik), Kørnæs Kunstkonkurrence og Elevfilmfestival Vest. Derudover deltager vi fast i Akademiet for Talentfulde Unge (ATU), hvor vi hvert år får optaget elever, der har et bredt akademisk talent.

Arbejdet med talentindsatserne fortsætter, og i de kommende år vil vi sætte endnu mere fokus på, hvordan vi kan stimulere de elever, der ellers kan savne faglige og personlige udfordringer i den daglige undervisning. Vi ser frem til det fortsatte arbejde for at udfordre og udvikle vores talenter og skærpe deres talent, så det genererer værdi for dem selv og for alle os andre.

*På vegne af ÅSG's talentudvalg
Morten Junget*

En uforpligtende kop kaffe

Skulle man komme forbi lokale 215 og kigge ind af døren, så er der en god chance for at møde mig.

Mit navn er Frank, og jeg er lige fyldt 54. Jeg har nu været ansat i snart 5 måneder hos VIA University College i deres ITS afdeling med, skal vi kalde det, "udstationering" på Århus Statsgymnasium. Det har ikke været kedeligt, og jeg holder allerede meget af stedet, kunsten og ikke mindst af dets brugere.

Om end jeg snart har været her på ÅSG i 5 måneder, så må I undskylde, hvis jeg af og til kommer til at sige Århus Akademi, hvor jeg skulle have sagt Århus Statsgymnasium. Det er en gammel vane, som jeg arbejder på at lægge fra mig. Jeg har haft næsten 20 års ansættelse på Århus Akademi. En stilling, jeg holdt meget af. Det var en blandet stilling med mange kasketter. Halvdelen af min arbejdstid var afsat til arbejde som assisterende IT-supporter, og den anden halvdel var til opgaver som kontorassistent - herunder drift af bogdepoter, indkøbsaftaler og serviceaftaler på vores tekniske udstyr, indkøb af undervisningsmidler m.m., fotografering og meget andet. Desværre blev det nødvendigt at omstrukturere grundet faldende søgning til skolen, så jeg og 9 andre måtte ud og prøve lykken et andet sted.

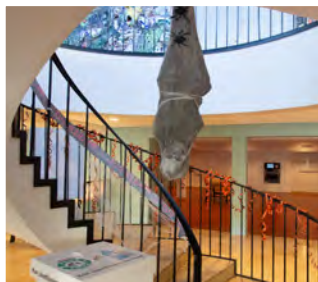
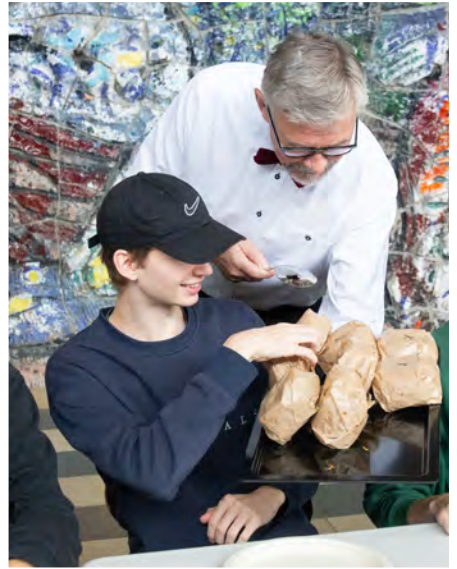
Og hvor har jeg været heldig. Efter "en uforpligtende kop kaffe" og en rundvisning på ÅSG, så var man blevet enige om at give mig chancen som jeres nye it-supporter. Den tillid takker jeg for, og jeg vil gøre mit bedste for at løfte arven. Der er meget at lære, når man starter et nyt sted, og det bliver ikke nemmere, når man også bliver udsat for et hacke-rangreb, som det skete i år... I fællesskab kommer vi også gennem dette og tilbage til normale tilstande med undervisning, eksamener og skoleaktiviteter.

For mig er Århus Statsgymnasium en spændende arbejdsplads med søde og imødekommende kollegaer og elever, som jeg ser frem til at hjælpe gennem de tekniske udfordringer, der opstår. Jeg er imponeret over niveauet på skolen, fastholdelsen af traditioner og ikke mindst den energi, jeg ser eleverne investere i deres fællesskab.

Der er meget at lære endnu, og jeg glæder mig til det. Så på med handskerne og tilbage til arbejdet.

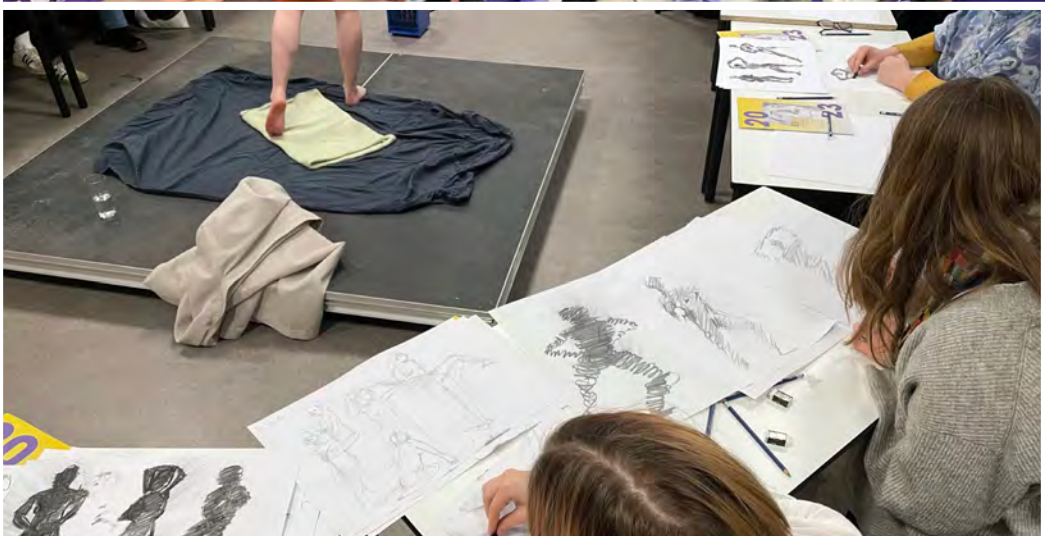
*Frank Skafte
it-supporter*

Vinduesrens for sjælen - studietur til Venedig

Gad vide, hvor mange småbørn, der har slikket på ruden ved mit sæde. Det er en tanke, der naturligvis først falder mig ind, idet jeg selv som ét af dem sidder klistret til det fedtede glas, på den anden side af hvilket en spillefilm af stillbilleder stryger forbi. Alle billederne er af Østrig. Turen nærmer sig sin 14. time, og jeg kan ikke huske, hvornår jeg sidst har sovet. Jeg hedder Mia. Jeg er 18 år gammel. Jeg er... syv år gammel. Første gang jeg så Donauflo-den, var da min musiklærer Anders en eftermiddag spillede J. Strauss' "An der schönen, blauen Donau" til celloundervisning. Melodien spillede som lyden til en video af billeder og malerier af det strømmende vand, der blev vist af projektoren. Og det var første gang, jeg følte frygt. En fascinerende følelse, der vækkede en drøm i mig.

Hvad gør det ved os at drømme? At længes? At få knust eller opfyldt et inderligt ønske – en skæbne, der ligger uden for vores egne evner? Det er da i hvert fald dét, det hele skal forestille, når vi sidder for bordenden og puster lysene ud på vores fødselsdagskage, kaster en mønt i et springvand, eller når vi ser et stjernesud. Det vækker en naivitet i os fra barnsben, der følger os gennem livet – ligesom vores drømme. Mon ikke de fleste stadig kan genkende de følelser, der indledtes med de tidligste indtryk i barndommen? Glæden ved at få en Mickey Mouse-ballon i forlystelsesparken, skuffelsen ved sengetider eller frygten forbundet med en video af Donauflo-den? Følelser, der én-til-én holder ved til trods for tilkommende livserfaring som en konsekvens af uundgåelig udvikling. Og når vi en dag ligger på vores dødsleje og som det sidste fristes til at følge det hvide lys, er det med ønsket om et eftermæle på den anden side, i hvilket vi kan finde en lignende tryghed. Måske bare et ønske om, at der er en anden side.

Vi lever i en postmoderne verden af ubeslutsomhed, chancer og evigt forandrende identiteter. Her er ingen rigtige svar eller strategier at forholde sig til. Derfor lærer vi at navigere ud fra vores indtryk, og de følger os, som vi vokser og forandrer os i et hurtigere tempo,

end vi ofte selv kan formå at overskue. Vi lærer, at handlinger har konsekvenser, konsekvenser giver erfaringer, og erfaringer udvider horisonten. I Anders' video startede Donauflo-den blot som en lille bæk, der undervejs voksede sig større og større. Altid i udvikling, og alligevel altid den samme. På den måde er forskellen mellem flod og menneske vel ikke så stor endda. Nok vokser vi som mennesker med vores erfaringer gennem livet, men vi vil jo altid være vores gamle udgangspunkt – vores indtryk og vores drømme.

Perspektiv i så relativ en størrelse forstyrrer tankemønstrene om vores udviklings betydning, for hvem vi er. Er mit syvårige selv det samme som mit 18-årige? Er udvikling altid lig med forandring? Hvem er jeg, hvis jeg hverken er den lille pige med en drøm, eller den ældre pige, hvis samme (dog mere overvejede og erfaringsrige) drøm gik i opfyldelse? Jeg farer hvileløst rundt i eftertiden af det første indtryk, der gav mig følelsen af frygt.

Da det går op for mig, at togets spor krydser den mængde af vand, jeg har haft for mit indre øje i så mange år, forlader al sans mig med ét. Det er første gang, siden den eftermiddag i musiklokalet, at jeg igen ser videoen, lige dér bag vinduet – alligevel føles det som første gang. Ja, faktisk er indtrykket så lig dét, jeg blev optaget af for 11 år siden, at sensationen forekommer mig forunderligt undervældende. Hvis den ægte vare vækker den selv samme følelse i mig som videoen, siger det så mest om

Donaufloeden, videoen eller mig. Er det så ikke lige meget, om jeg har set den med egne øjne, hvad end det er på et lærred eller gennem en fedtet rude? Hvad er der at komme efter, når drømmen måske i virkeligheden var opfyldt fra start?

Vi holder stille på skinnerne. Når man ikke er i bevægelse, er man heller ikke i udvikling. Der er kun det samme udgangspunkt. Jeg sidder med tindingen presset mod vinduet og ser ud på et landskab, der er fremmed for mig. Indtryks-

løst. Jeg tror stadig, vi er i Østrig. Eller det vil sige, har man egentlig været i Østrig, hvis man ikke har været på den anden side af glasset? Har gået i landets gader eller indåndet luften? Ville det gøre nogen forskel? Uanset hvor vi er, er det vel alligevel altid det samme sted. Ved det samme udgangspunkt. Gad vide, hvad de små børn så ud ad ruden, før dens sigtbarhed blev svigtet af fedtede fingre. Hvad mon de drømmer om? Hvad mon er deres Donau?

Mia Pliniussen, 2.a

Elevforeningen

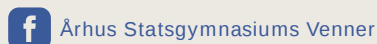
Elevforeningen ved ÅSG blev oprettet i 2005 og har til formål at afholde elevfesterne på gymnasiet. Igennem dette kan der ydes støtte til elevaktiviteter uden for skoletid med tilknytning til skolen. Alle ansatte og alle elever på skolen er medlem af foreningen. Det er dermed muligt at søge Elevforeningen om tilskud, hvis der er brug for det i forbindelse med et arrangement uden for skoletid med tilknytning til skolen.

Ansøgningsskema og anden information om foreningen ligger på skolens hjemmeside.

*På bestyrelsens vegne,
Lars Nordam
vicerektor*

Find os på vores Facebook-side, hvor du kan læse om foreningens kommende arrangementer.

ÅSG's Venner

Gammel Elevfest i november blev et dejligt gensyn med rigtig mange tidligere elever. Igen i år var 5-, 10-, 15-, 20- og 25-års jubilarene stærkt repræsenteret.

Vi glæder os til at invitere til Gammel Elevfest anden fredag i november 2023 (10. november). Sæt kryds i kalenderen allerede nu.

Torsdag den 13. april var ÅSG's venner værter for et besøg af forfatteren Caspar Eric, der er aktuell med digtsamlingen *Nye balancer*. Digtene betegnes som handicapdigte, fordi de ofte handler om Caspars eget handicap,

cerebral parese. Men Caspar Eric talte også om socialpolitik, fællesskaber og om at føle sig anderledes i vores samfund. Det var en rigtig god aften, hvor både borgere fra lokalområdet og skolens elever bakkede op og stillede spørgsmål.

ÅSG's Venner er en forening, der henvender sig til tidligere og nuværende elever, forældre, lærere og andre med interesse i Århus Statsgymnasium. Foreningens formål er at knytte en forbindelse mellem skolen og det omgivende samfund ved at tage initiativ til gammel elevfest i november måned og kulturelle arran-

gementer, fx forfatteraftener på ÅSG. Foreningen blev stiftet i 1992. Bestyrelsen består af rektor samt et antal lærere, forældrerepræsentanter og tidligere elever.

På gensyn til Gammel Elevfest 10. november og ved de kommende arrangementer i 2023. Find os på vores Facebook-side, hvor du kan læse om foreningens kommende arrangementer – søg efter Århus Statsgymnasiums venner.

*På vegne af ÅSG's venner
Mads Katholm*

Sidste skoledag 2023

Sidste skoledag for 3.g faldt i år allerede den 11. maj. 1.g, 2.g og skolens ansatte blev budt velkommen i skole af 3.g, der tilbød kaffe, te og hjemmebagt kage. 3.g havde efterfølgende deres sidste lektioner, inden årets revy blev vist for hele skolen.

Det udvalgte 3.g-fodboldhold mødte forventningsfulde op på boldbanen til kamp for årets ære mod de udvalgte modstandere fra skolens personale. Træneren for personaleholdet, Lars Raunholt, havde inden kampen udtaget en stor og bred trup, men lige lidt hjalp det: Eleverne vandt 3-1 i en ret jævnbyrdig kamp, selvom Lars helhjertet (dog en anelse krampagtigt) skiftede sig selv ind sidst i anden halvleg uden at lade sig skifte ud igen i et spinkelt håb om at komme frem til flere chancer.

AaB rykkede ned fra Superligaen i år, og eleverne vandt over personalet igen i år. Førstnævnte er nok mere fortjent end sidstnævnte, omend mere sjældent.

FASCINATION OG FORSKRÆKKELSE

Nye teknologiske opfindelser har altid været på én gang fascinerende og skræmmende. Vi fascineres af, hvad disse opfindelser muliggør, og samtidig skræmmes vi af konsekvenserne af opfindelserne, blandt andet fordi vi ikke kan overskue dem og ligeledes heller ikke kan overskue, hvordan vi skal håndtere de eventuelle u hensigtsmæssige konsekvenser.

Der er utallige eksempler – fra Gutenbergs opfindelse af trykpressen over opfindelsen af dampmaskinen til lanceringen af world wide web. Og alt det ind i mellem. Jeg husker tydeligt, hvordan vi elever på mellemtrinnet på Overlund Skole ved Viborg i midten af 1970'erne skulle gå enkeltvis ned til vicesko-leinspektøren for at få udleveret en låne-lommeregner og dertil hørende meget strenge formaninger om, hvor vigtigt det var selv at kunne regne og derfor også at vide, hvornår vi ikke skulle bruge dette redskab. Det lå tydeligt i luften - og i regnetimerne, der nu var blevet til matematiktimer - at konsekvenserne af at tillade lommeregner var svære at overskue og sikkert også ubehagelige. Fascinationen af den lille maskine var stor, men vi var forskrækkede på forhånd over måske at komme til at gøre noget forkert.

Og præcis dér er vi stadig. Vi kan stadig ikke overskue konsekvenserne af nye teknologier, og derfor er vores første reaktion, at de må være u hensigtsmæssige og ubehagelige. Et godt eksempel er Google Translate og andre oversættelsesmaskiner og -teknologier. Disse teknologier kan, om ikke simultant, så i alt fald i løbet af sekunder, oversætte tekster fra et sprog til et andet. Ikke fejlfrit overhovedet, men forståeligt. Google Translate blev lanceret

i 2006, og der gik ikke lang tid, før frygten for konsekvenserne betød, at der fra mange sider blev krævet forbud mod brug af teknologien i sprogundervisningen. Undervisningsministeriet reagerede prompte og leverede forbuddet. Og der var og er umiddelbart god grund til at råbe vagt i gevær, for teknologierne gjorde og gør det alt for let at hoppe over, hvor gærdet var lavest – og snyde. Dvs. lade teknologien gøre arbejdet, uanset om det handler om at regne noget ud eller at oversætte en tekst, og dernæst lade som om det er ens eget værk.

Igen i år er vi bragt i en sådan tilstand af fascination og forskrækkelse. For kunstig intelligens og de deraf fremkomne teknologier i form af chatbots er i sandhed fascinerende. Ikke nok med at vi længe har kunnet google os frem til alle mulige informationer og via oversættelsesprogrammer har kunnet få oversat alle mulige mundtlige såvel som skriftlige tekster; nu kan vi også få genereret alle mulige tekster på alle mulige sprog og få løst alle mulige opgaver ved hjælp af en chatbot – og dét i løbet af ganske få sekunder.

Det er fascinerende og skræmmende. Og ja, en af de konsekvenser, vi straks ser komme, er den indlysende nemme og hurtige vej til at snyde... det er nemt at bede chatbotten generere en tekst og aflevere den som var den ens eget værk. Jeg kunne fx have sat en chatbot til at generere denne tekst. Det gjorde jeg nu ikke. Og der er ganske givet elever, også på ÅSG, som har snydt sig til at aflevere en afleveringsopgave med større eller mindre hjælp fra chatbotten. Det er snyd, det er der ingen tvivl om. Gør man det, har man udgivet andres – her chatbottens – arbejde for at

være sit eget, og det er snyd. Og man har ikke mindst snydt sig selv for at lære det, som det var meningen, man skulle lære via den tanke- og skriveproces, det kræver selv at udarbejde sin tekst.

Den umiddelbare reaktion fra mange sider – også fra myndighederne, dvs. i vores sektor Børne- og Undervisningsministeriet – er, at så må vi forbyde brugen. Det skete med lom-meregneren, med internettet, med oversættelsesprogrammer og nu med chatbots. For vi kan ikke styre det, vi kan ikke overskue konsekvenserne, vi har svært ved at håndtere snydeproblematikkerne. Forbuddet ligger lige for.

Men er det forsvarligt at forbyde en teknologi i undervisningssektoren, fordi vi ikke oplever at kunne styre den? En teknologi som findes, som ikke forsvinder, som helt klart har nogle styrker, og som alle helt sikkert møder uden for skoleverdenen?

Det mener jeg ikke. Til gengæld mener jeg, at det haster med, at vi sammen finder ud af, hvad vi skal bruge chatbotten til. Hvordan vi kan udnytte dens styrker, bruge den som et middel i undervisning og læring, lære at forholde os kritisk til den. Det er en svær opgave, men den er helt nødvendig. Vi skal både lokalt her på ÅSG og nationalt finde ud af, hvad denne nye teknologi gør ved måden, vi er sammen om at lære på, ved måden vi bedriver undervisning på – ja, helt generelt ved måden, vi driver skole på.

For hvad er det, vi mennesker kan, som chatbots og kunstig intelligens ikke kan (og skal)?

Hvad er det nødvendigt, at vi mennesker er i stand til for at kunne udnytte den kunstige intelligens fornuftigt og begavet? Og hvad kræver det derfor, at vi lærer og underviser i?

Et hjørne at begynde i kunne være ved prøverne i de enkelte fag. Hvad er det vigtigt, at eleverne lærer – når vi nu ved, at kunstig intelligens, her i form af chatbots, findes? Og hvad er det derfor, eleverne skal prøves i, og hvordan? Eksamensformerne som vi kender dem nu, især de skriftlige, er i alt fald sat endnu mere under pres, end de var i forvejen med den blotte eksistens af internettet. Her må Børne- og Undervisningsministeriet på banen, og gerne hurtigt.

Og så må vi her på ÅSG tage godt fat i snakken med hinanden om, hvordan vi kan bruge chatbots kritisk og klogt i undervisningen – hvordan vi kan udnytte fascinationen og holde forskrækkelsen i ave.

Dorte Fristrup
rektor

NIVEAU 200

241 Lærerværelse	240	239	238	Biologi	237	236	Geografi	235	234	233	232	231	230	Kemi	229	Kemi
242	237T	233T	233T	Fysik	223	222	224	221	220	216	225	IT	215	214	213	212
243	231T	230T	229T	228T	227T	226T	225T	224T	223T	222T	221T	220T	219T	218T	217T	216T
244	225T	224T	223T	222T	221T	220T	219T	218T	217T	216T	215T	214T	213T	212T	211T	210T
248	229T	228T	227T	226T	225T	224T	223T	222T	221T	220T	219T	218T	217T	216T	215T	214T
249	225T	224T	223T	222T	221T	220T	219T	218T	217T	216T	215T	214T	213T	212T	211T	210T

NIVEAU 100

